

Carrer Burés

Sant Joan de Vilatorrada

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sant Joan de Vilatorrada
Emplaçament carrer Burés (Sant Joan de Vilatorrada)

Coordenades:

Latitud: 41.7453
Longitud: 1.80764
UTM Est (X): 400858
UTM Nord (Y): 4622185

Classificació

Número de fitxa 08218-26
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Any 1911
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Mentre que el grup de cases de llevant es troben en un estat força degradat i moltes d'elles estan deshabitades, les del cantó de ponent han mantingut un bon estat de conservació, sent habitades i reutilitzades actualment.

Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Pública
Titular: Diversos

Fitxes associades:

[Fàbrica Burés](#)

Autoria de la fitxa Arqueociència S.C. SL (Raquel Valdenebro)

Data de registre de la fitxa: dt., 02/01/2001 - 01:00

Descripció

Conjunt arquitectònic format per les cases del carrer Burés, conegut també com carrer del Mig de Sant Joan de Vilatorrada. Es tracta d'un carrer sense asfaltar d'uns setanta metres de llargada orientat en sentit nord-sud. El conjunt d'edificis que el conforma són un grup de cases adossades que sembla haver estat construït en dos moments diferents i que li dóna característiques diferents a una i a altra banda de carrer. Per una banda trobem el grup de cases del cantó de llevant formades per un pis a la planta baixa i primer pis sota teulada, amb coberta a dues aigües de teula. Es tracta d'un grup de cases primerenc i més antic que semblen haver estat construïdes en una primera fase. Són cases construïdes en mur de paredat que han estat arrebossades i pintades en blanc en la seva totalitat. La seva estructura és igual a totes i és formada per una porta d'accés que dóna al pis de la planta baixa, i una altra porta contigua d'aspecte similar que dóna accés a una escala que permet accedir al primer pis. Les finestres obertes a les façanes orientades a ponent amb vista al carrer són d'estructura rectangular alineades de forma paral·lela. Les úniques modificacions observables són la conversió d'algun pis de planta baixa en moderns garatge i per tant l'eliminació de la porta original que ha estat substituïda per una porta de garatge molt més ampla. Per l'altra banda trobem el grup de cases del cantó de ponent amb les façanes principals orientades al riu. Sembla tractar-se d'un grup de cases també adossades, construïdes posteriorment i formades per planta baixa i primer pis formant, a diferència de les altres, un sol conjunt. La construcció és en totxana, trobant-se l'obra arrebossada i pintada de color blanc. S'obre al primer pis de cada casa un balcó. Només una de les cases trenca la unitat del conjunt. Es tracta d'una casa que unifica dues de les cases antigues, i on ha estat reformada la façana, eliminant els balcons i les portes originàries. Pintada en color crema, ha estat adaptada per convertir-se en una llar d'infants.

Observacions:

L'aspecte general és molt semblant al carrer d'una colònia industrial. Malgrat les dates històriques, al Cadastre de l'Ajuntament els dos grups de cases que formen el carrer són datades del 1900-1905, data que sembla més aproximativa que real.

Història

Segons informació oral procedent dels serveis urbanístics de l'Ajuntament de Sant Joan, aquest carrer va constar durant un temps com a Passatge Mas Falquer, cosa que pot fer pensar que es troba edificat sobre unes antigues propietats d'aquest mas històric. Ara bé, la història del carrer Burés va lligada a la construcció i existència de la fàbrica Burés de Sant Joan. Aquesta fàbrica, construïda pels vols del 1860 per Francisco Burés amb el nom de "Francisco Burés i Compañía" donava feina a principis de segle a unes 30 persones (25 dones i 5 homes). La construcció de les tres fàbriques vora el riu va suposar un gran atractiu per la població de les àrees rurals del voltant. El fet de que Sant Joan no fos una població amb uns grans efectius demogràfics va fer que la majoria dels treballadors de les fàbriques provinguessin dels pobles rurals veïns. Era corrent que en principi els treballadors s'estiguessin al poble durant la setmana i marxessin el diumenge. Amb l'objectiu d'allotjar els treballadors que provenien de més lluny era normal que els amos de les fàbriques els provessin de cases i instal·lacions on hostatjar-se a l'estil d'una colònia industrial. El 1911 al costat mateix de la fàbrica la família Burés va encarregar la construcció de 6 casetes que servien d'estada als seus treballadors. Aquests edificis van acabar constituint-se en carrer, l'actual carrer Burés, anomenat també carrer del Mig a l'igual que la fàbrica. A banda de les cases hi havia també una carnisseria, una barberia i una sala de ball. Avui dia encara poden observar-se les restes d'unes sanefes que guarnien la sala i les restes de la fumera provocada pel foc amb que es van escalfar uns refugiats cordovesos durant la guerra civil. (SOLANELLES, 1999). Amb posterioritat el carrer ha seguit estant habitat, i una part de les cases (la del

cantó de ponent) rehabilitades com a vivendes més modernes. Actualment, la part del carrer que toca a la fàbrica és considerada com a zona afectada en el nou Pla Urbanístic cosa que ha impedit reformar les cases i fa que moltes d'elles es trobin abandonades.

Bibliografia

CAMPRUBÍ I PLANS J.: Fàbriques i empreses. 4 anys de reportatges a Regió 7. 1994-1997. Vol II. Fundació Caixa de Manresa. Manresa. 1998. Pàgs. 26 -27. CAMPRUBÍ I PLANS J.: Fàbriques i empreses. Vol I. Fundació Caixa de Manresa. 1944. Pàgs. 37-46. CAMPRUBÍ I PLANS J.: La dinàmica d'un poble. Cambra de Comerç de Manresa. Manresa. 1984. Pàgs.187-204. SOLANELLAS T.: Sant Joan de Vilatorrada. Història en imatges. 1880-1979.Col. Fotografia històrica. núm 7. C.E.B. Manresa.1999

